

Előfizetési árak:
 Helyben és postán küldve.
 Egy évre 10 fr.-kr.
 Fél évre 5 „
 Negyed évre 3 „
Egyes szám 5 kr.
 A lap szellemi részét illető minden közlemény főpénze. Vácony-karácsonyban és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvtárában a postahivatalok nyomdájában a postahivatalok utján.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj
 Négy soros hirdetés 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű a többnapos hirdetések alkalmán a legelőször 20 kr. a második napig 15 kr. a harmadik napig 10 kr. a negyedik napig 5 kr. a továbbiakban 3 kr. a soronként.
 „Nyitár”-ban megjelenő hirdetés minden sorra 30 kr.
 Hirdetési díj a kiadóhivatalban, KUTASI IMRE nyomdájában, valamint ZICHNER M. H. közl. irodájában is.
 Név nélkül vagy bérmentetlenül beküldött hirdetések nem vételnek figyelembe.
 Kéziratok vissza nem adandók.

Kossuth Lajos jegyzeteiből.

Öt éves országgyűlés.

(Íratott 1872-ben az öt éves mandátum behozatalának első kísérletéhez.)

A „P.-N.” folytatja közléseit Kossuth jegyzeteiből. Arany igazság ennek is minden sora, de lapunk szűk tere miatt csak kivonatossan közöljük:

Azt mondják, azért kell az országgyűlések tartamát meghosszabbítani:

1. hogy a polgárok hasznos foglalatosságaitól gyakori politikai izgalmak által el ne vonnassanak;
2. hogy a választásokkal járó vesztetésre, mely a közérkölciségnek kárára van, ritkábban legyen alkalom;
3. hogy az országgyűlés többet dolgozhasson, jobban, nyugodtabban megfelelhessen hivatásának.

Az első oly egyszerűen nevétségos volna, ha olyan abszolutisztikus szavakat nem volna. „Keressetek pénzt, hogy adót fizessetek, aztán (de csakis aztán) egyetek, ha még lesz mit s mulassatok és szaporodjatok, hogy legyen eég katonám, a közügyekre ne vesztessétek időtöket, hagyjátok azt a kormány atyáskodó gondjaira”, ez az abszolutizmus filozófiája. Ferencz császár király megmondta ke-reken, hogy neki nem okoskodó, hanem engedelmis alattvalóknak van szüksége s ebben lehet is amolyan császári királyi logika, — de alkotmányos érzelmi embernek csak ki-vánnia lehet, hogy a polgárok eber érdeklődéssel viseltessenek a közügyek iránt s az ezea érdeklődés által elevevényében tartott köz-szeilem feltékenyen örködjek a haza jogai, szabadsága, érdekei felett, mert azok minden egyes polgárnak jogai, szabadsága, érdekei.

A kik úgy vélekednek, hogy a közügyek-kei foglalkozásnak még három évben egyszer előfordulása is károsan elvonja az embereket a „hasznos foglalatosságától”, csodálom, hogy nem sietnek a Sándor-utcai palotának örök bucsút mondani, nehogy hasznos foglalatosságaitól elvonassanak. Ebben volna logika.

Különbö en úgy tudom, hogy többet az emberek sehol a világon nem dolgoznak, több gondot a hasznos foglalatosságokra sehol nem fordítanak, mint Észak-Amerikában, a hol minden két évben megújít a választási irgalom és Angliában, a hol a nép nemcsak az izgalmas választások idejekor foglalatoss-kodik a közügyekkel, hanem mindig, folyo-rosan; mert az intézvényes önkormányzat-hoz, mint vele született jogához (birth right) ragaszkodva, a nép maga intézi hazájának minden belügyeit, csupán az egyetemes állam-erdekekről gondoskodást hagyva fel az ál-lamkormány számára, úgy, hogy az ember Angliában élve jóformán észre sem veszi, hogy kormány van; mert a nép maga kor-mányozza magát úgy a társadalmi, mint a testületi jogok és érdekek minden körében.

Hát biz ez amolyan abszolutisztikus büzü dohos, tres szalma, mely nem érdemi meg a csepegetést. Egy kisé kevesebb multság, korcsma, kávéház, kártya et hoc genus omne, bizony nem válnék kárára a hasznos foglalatosságoknak, de ezeknek címén a három éves választásokba akadni bele, valóságos szatirja az alkotmányosság eszméjének.

2 ik érvel az hozatik fel, hogy azért kell a három évét ötre kinyújtani, miszerint rit-kábban legyen alkalom a választási vesztete-tesekre, minthogy azok a közérkölciségnek kárára vannak.

Bizony kárára vannak. Nagyon. Hanem nagyon rut dolog a hipokrizia. Itt már igazán el lehet mondani: „quis tulert Grachos de seditione querentes? Ok panaszoknak a korrupció felett! Ok, éppen ok, a kik az orsz-egész egész közigazgatását, a kormányzat egész gépezetét egy reneteg korteskeűs apparátussá rendezték be, malomná, melyben kor-rupció örölteik. Uram teremőm, mennyi fegyver nem kerül ki a kegyosztás és meg-felelmités arzenáljából, melyivel a „felülkerek-edett fakkció” rendelkezik; a tömérdek hi-vatal, nyereséges állás, javadalom, melynek reménye, vagy elvesztésének félelme ezer meg ezer birtokló s száz meg száz ezer aspi-ráns lelket tartja halálban; a centralizáció, mely a polgárok magán érdekeit mind tá-gabb és tágabb körben függésbe hozva, el-árasztotta az országot hatalmának s befolyá-sának bürgö közegeivel, melyeknek már nincs is parancsa vagy intésre szükségük, hogy minden kitéhető módon befolyásolják a választásokat, mert tudják, hogy e téren kifejtett buzgalomuk nekik érdemi számítástik be; s a hivatalos kapacitálás támogatással még mennyi kézpénz is kerül, ott, a hol erre szükség van, a lélekására, mely úgy szólván már nyíltan üzetik!

Tudom én, hogy van vesztetés és a má-sik oldalon is. Nagyon sajnos, hogy van, de nem meglepő. Az erdő csak úgy kiálthat vissza, a mint bele kiáltanak. Nagy igazság van a német költő ama mondasában, hogy a gonoszok föbb átka éppen az, hogy foly-vást gonoszot kell szólnie.”

De hát ha nem kell nekik a vesztetés, hát miért nem fogadták el Irányinak a vesztetés megfélézését cselző indítványát? miért bujtak ki a tárgyalás erkölcsi köteleessége alól azon ürügy alatt, hogy most nem érnek reá? és mit csinálnak, hogy szent irtózáruk-nak a vesztetésétől még is jelet adják? csi-álják azt, hogy az öt éves mandátummal prémiumot akarnak a vesztetésre kifizetni.

Harmadik érvel azt látom felhozva, hogy azért kell az országgyűlés tartamát öt évre kinyújtani, miszerint többet dolgozha-sson s hivatásának nyugodtabban megfelel-hessen.

Ami a „többet dolgozást” illeti, nem te-hetek róla, rajtam a borzongásnak egy nemét futtatja végig ez az érvelés. Ha már Demosthe-nes is okát látta arra inteni az athenélieket, hogy ahelyett, hogy több meg több törvényt hoznak, inkább töröljék el nagy részét azok-nak, melyeket hoztának, ha Newman tanár (a jeles magyarbarát) meg Angliában is okát látott közigazgatási munkájában oda nyilat-kozni, miként azok a parlamentek érdemelték ki leginkább az angol nemzet halálját, melyek sok jogtalan törvényt eltörölték, s eltöröltek-kei az angol ember természetes jogaiba vissza helyezték, mennyivel több oka volna a ma-gyar embernek felni azon zuhatagtól, melyet törvényhozási tulzás (over legisating) név alatt kárhoztat az államtani bölcelem; mert bizony nehéz rétegekben borul a magyar törvényhozásra az államjog feladás logikájá-nak fojtó gőze, felek töle, hogy minél többet dolgozik, annál több magyar érdek lesz ide-geen érdekeknek feláldozva, annál inkább ki lesz önczeiállásából a magyar nemzet vet-közletve, annál több tért hódítand a birodalmi egység mérvadó tekintete, s a nem magyar nemzeti irányu kabinet politika, s annál in-kább öszszesugorodik a szabadság a czen-tra-lizáció markának szorongatásai alatt; ugy, hogy egészen véve minél több törvényt hoz-nak, annál több oka lesz a szegény magyar-nak fel-felkiáltani: „adtál uram esőt, de nincs benne köszönet.”

A többet dolgozhatásra épített érvelés-nek ugyanis csak azon esetben lehetne értel-me, ha a három és öt közt feoforgó időköz alatt az országgyűlés működése szünetelne. De miuthogy a törvényhozás három éves vá-lasztás mellett is minden évben öszszel és dolgozik s minthogy arról szó sincs, hogy az öt éves országgyűlés évi ülési hosszabban tartsanak, szünetei pedig kurtábbakká szorit-tassanak, mint a három éveseké; a többet dolgozhatási érvelés arithmetikai botlás, tel-jességgel nincsen értelme s annak értelmét a munkafolytonosság tekintete sem kölcsönöz, ré-sziut azért nem, mert tény, hogy mindig ele-gendő számban választatnak meg újra volt képviselők, kik az országgyűlési működés technikumának tapasztalati folytonosságát fentarthatják, résziut azért nem, mert a régi erőknél új munkasörökkel feifriszítése a foly-tonosságnak nem árt, ellenben tágitja a látó-kört s megőv az eislendriánosodás gyarlóságá-tól; tehát munkaképesség tekintetében is kívá-natos. Az, amit munkafolytonosságnak nevez-nek, csak az által szenvedhetne megszakítást, ha az új választás kormányváltást volna maga után; de ezt az esethezességét ugyancsak furcsa volna érvelni akarai használni, minután az alkotmányos élet nem azt teszi, hogy a kor-mányzás egy adott irányu számára a folyto-nosság biztosítását, hanem azt, hogy az ország a nemzet akarata szerint kormányoz-tassék.

Én a helyzetet ekként látom: a „felül-kerekedett fakkció” igen sok tagjának, a ha-talmi apparátus minden támogatása mellett is, a győzelem a választásoknál sok pénzbe ke-rül, úgy, hogy azt a kölkezőt a három éves mandátum bajosan érheti meg, hát azt gon-dolják, ha már költeniök kell, legalább bizto-sítsák öt évre állásukat, 15 év alatt meggaz-dálkodnak két választást s ez a meggazdálko-dás képesség teszi őket, hogy a felmaradt három választáson győzhessenek.

Nekem úgy tetszik, hogy ez volt az indok, mely a kormányt az öt éves mandátum indítványozására elhatározta, azon reményben, hogy a merénylet szép sima keresztül csu szik, mert hiszen az ellenzék sorában is akadhatnak, a kik éppen nem bánják, ha ok is „gazdálkodhatnak”, az öt és három év kö-zött pedig nem éppen oly igen nagy a kül-lönség, hogy a már meglehetősen elalattott

közszellemnek valami nagy reszenzusra ebre-désétől kellene tartaniok.

Be kell magannak vallanom, hogy a szá-mítás nem ügyetlen, csak hogy — nagyou csunya.

Bizony szomorú dolog, hogy a nemzet alkotmányos életébe melyen bele vágó kérdé-seknél ily csunya számítások dönthetnek.

Hanem elvégre is a föld még is csak fo-rogni fog tengelye körül; a történelmet pedig lehet egy ideig botorkáltatni, mint a részeg ember botorkál, de még sem lehet annyira ki-lökni rendeltetésé utjából, hogy logikáját, tör-vényét diadalra ne juttassa, hanem az ily me-teréséges félrezerőkentésnek vegegedménye az szokott lenni, hogy a történelem logikájának eltávoztathatlan diadala rázkódásokkal van öszszekötve. Az a csak a röppendő perczet szá-moló opportunizmus nem is álmodja, hogy ő arra felé lökősi a jóvendőnek szekerét. Pedig teszi s mikor aztán megrendül a föld lábai alatt, ámulva kiált fel: „Ki hitte volna!” — „A bon entendeur salut!”
 Turin, február-március 1882

Kossuth Lajos.

— A forrongó Balkán. Folyó hó 25-iken a vranja kerületben levő Novoselo és Krivo-fea helységeknél újabb öszszetökrések for-dultak elő. Szerb részről ugyanis parlamen-tairek jelentek meg a bolgár csapatok parancs-nokánál és kijelentették, hogy a szerbek, a fegyvernagyvas feltételeinek megfelelőleg, há-rom kilométernyire vissza fognak vonulni. Dél-előtt 10 óraker azouban a szerbek — a nagy köd által fedve — a bolgár előőrök felé kö-zeledtek, a bolgár csapatokra három oldalról tüzelést kezdtek és egy tisztet és néhány ka-tonát tényleg meg is sebesítettek. Ugy hírlík, hogy ezt az esetet a bolgár kormány a hatal-mak tudomására fogja juttatni. F. h. 27 en a fejedelem a csapatokhoz a következő napi pa-rancsot intézte: „Az ellenség, mely álnok módon támadást intézett ellenünk, az ország-ból ma kivonult. — Vitézségték és önmegta-gadástoknak az a jutalma, hogy a szerb had-sereget legyőzven, az egész világot bámulatra ragadtátok és beismereésre helyszerezítették annak, hogy ereitekben öseiteknek — Byzancz leverőinek — vére foly.” — A csapatok elvo-nulása a fejedelem előtt a lakosság lelkes örömrivalgása: közben ment végbe.

KARCOLATOK.

(Három filkó kibukik. — A kik nem kellene. — Sir-vers. — Szép limitáció. — Szép kilátások.)

Igen jól értesült körökben beszélik, hogy csakugyan miniszter-válság készül Budapes-ten. Pulszky Ferencz is újságolja már a „Pesti Hirlap”-ban.

A felhivatalos sajtó csak annyit ir czafolatképen, hogy a következő parlamenti időszakban tárcza-válság nem várható.

Tehát azután, csak néhány hónap mulva fog az bekövetkezni. Három filkó esik ki a Tisza-kormány jelzett kártyáiból.

Dr. P a u l e r Tivadar — a ki csak azt várta meg, hogy nyugdíjját kapjanak a minisz-terek. Legyen ez a m a k k filkó, mert csakis a nyugdíj-makkját várta meg, hogy nyuga-lomba szálljon.

Br. K e m e n y Zsigmond — a ki, híres mondasairól itélve, z ö l d filkója volt Tiszá-nak. Ezen becsültes ember kibukását senki sem csodálja, a ki látja, hogy mennyi becsül-tes ember mustráltatik ki a kormányból.

Tökfilkónak vált be, parlamenti beszé-jei után, báró O r e z y Béla, a harmadik nyugalomba készülő miniszter. Mondják, attól a sok kitüntetétt semmi embertől riadt meg, a kit az ő ellenjegyzése mellett láttak el kutyabőrrel, orddal és kir. tanácsosi títu-lussal.

Á s z (feleldjük el ennek népies nevét) ugy sincs a miniszteriumban, majd jön a hely-lyöke makkhetes, tökhetes és zöldhetes.

Igy aztán megint komplét lesz a játszma!

S z é l Kálmán nem kellett — mint neki Bosznia, Tolnainak esze miatt kell buknia, Matlekovitsnak az „irigység” lesz bukta, Tiszának nem s z a k á c s kell, de csupa — k u k t a l

Sirvers.

Becsültesen gazdag, érdemteljes férfi, Sirbs minden ember áldással kísért ki!

Megsiratunk mi is és elmondja pártod: Nekünk csakis egyszer: h a l á l á v a l á r t o t t !

Ugron Gábor interpellációjára nem egy-hamar kapunk érdemleges választ.

Azert, mert Ipolyi Arnold, a kiszemelt új püspök, először azt szeretné látni, hogy nem lehet-e szimpla kretával megírni njra azt a híres bírelti szerződést, a melyet a szegény Lipovicsky püspök idejében — dupla kretával írtak meg!

Szegény Trefort! elvégre még limi-tando kell kiadnia a nagyváradi püspöksé-get: „Ki vállalja el olcsóbban?”

Háborut várhatunk Oroszországgal. A különféle bekellető bizottság feladata nem egyéb, mint huzni halasztani a háborút — tavaszig. Támaszunk nincsen.

Uraim, uraim, kegyelmes Andrassy Gyula és Tisza Kálmán uraim: Nem jó lett volna Törökországot helyreál-lítani még Plevna előtt?

És a most lefolyt bolgár-szerb háboru-ból is következtethetünk arra, hogy mit vár-hatunk abból a muszka háborúból!

Diplomacziánk b a m b a; nem vette észre, hogy Oroszország rászedte a kremsieri komédiával és a bolgár fejedelem-mel való meghasonlás színelézésével. Orosz-ország csinálta az egészét, kárpótolta magát Bosznia-Herzegovináért.

Hadviselésünk kontár ke-z e k e n v a n. Osztrák katonai nagyságok (!) tanácsa nélkül talán nem szenved csufos vere-seget Szerbia.

Szép kilátások! Még egy klumiköd, még egy K ö n i g g r ä t z, még egy cs. kir. k i p o r o l t a t á s a jövőben! B. u. é. k.!

Gill Balázs.

Uj függetlenségi lap.

Előfizetési és gyűjtő ívet vettünk „A N é p z á s z l ó j a” számára. Így hangzik: Egy rézrített hiányon akarunk segíteni, midőn „A Nép zászlója” címmel, 1886-ik év január havától egy politikai hetilapot indítunk meg.

Minden oldalról hangoztatják, hogy a magyar népek nagy zöme el van zárva a hirlapolyvasástól, mert mig egyrészt a drága napilapokat meg nem szeresheti, másrészt ideje sincs a terjedelmes napilapok átte-kintésére.

A Nép zászlója az ily lapokat teszi né-külöshetővé, mert bár hetenkint csak egyszer jelen meg, mindazonáltal, röviden ugyan, hírt ad minden külföldi és hazai eseményről, meg-vitat minden politikai kérdést, elmondja mi történik az országghazban, s ezenkívül közöl oly olvasmányokat, melyeket minden körben szívesen fogadnak.

Tartozunk még annak kijelentésével, hogy „A Nép zászlója” szigoruan ragaszkodik a „függetlenségi és 48-as párt” programjához, politikai törekvéseihez s így méltán kérhetjük elvtársainkat, pártunk befolyásosabb tagjait, hogy e hézagpótló vállalatot terjesztési s tá-mogatási sziveskedjenek.

Budapest, 1885. december 19. „A Nép z á s z l ó j a” szerkesztőség.

„A Nép z á s z l ó j a” csinos kiállítás-ban, szép képekkel, 8 oldalon hetenkint egy-szer jelen meg.

Gondoskodva lesz arról, hogy vasárnapra, még a távolabb lakó előfizetők is megkapják a lapot.

A lap előfizetési ára:
 egész évre 4 frt.
 fél évre 2 frt.
 három hónapra . . . 1 frt.

Az előfizetési pénzek „A Nép zászlója” kiadóhivatalába Budapesten (Pallas nyomda, kecskeméti utca 6. sz.) küldendők.

Midőn köztudomásu lett, hogy egy füg-getlenségi és 48-as párti” hetilap indul meg, több oldalról fordultak hozzáuk, s azon kije-lentéssel, miszerint e lapot a nép körében

terjesztési óhajtaik, gyűjtőket kértek. Ezért bocsátjuk ki jelen aláírási ívet s hogy gyűjtőinknek szives buzgalmat nemleg megháláljuk, három értékes művel fogjuk legbuzgóbb gyűjtőinket meglepni, s a legtöbb előfizető gyűjtőnek Kossuth Lajos „Irataim az emigrációból” című munkáját, a 2-iknek Horváth Mihály „A függetlenség harca története”, s a 3-iknak Thaly Kálmán „Bottyan János, II-ik Rákóczy Ferenc tábornok” című munkáját küldjük el.

Az előfizetési pénzek beküldésénél, akár postautalvánnyal, akár levél útján történik is, kérjük az előfizető nevét, lakását s az utolsó postát olvashatóan kitölteni.

Budapest, 1886. decz. 19.

„A Nép szászja” kiadóhivatala.

Mutatványul álljon itt e lap 1 számának ezen közleménye:

Az ország és a király.

(Kronikás beszédek.)

Öreg Teley Mihály uram rossz ember volt. Az egyetlen rossz Teleyi, a kire a historia emlékszik. Ő segítette elő, hogy Erdély elveszítse függetlenségét s egy kalap alá kerüljön Magyarországgal. Természetesen nem az a hiba, hogy Magyarországgal került együvé hanem a kalap a baj.

Egy kalap, a mit soha többé nem lehetett levenni a fejünkről és azt mondani: Adás szolgálja! (Ha nem írom is ki, minden okos ember kitalálja, hogy ez az osztrák kalap.)

Teley Mihály egy ládat kapott Bécsből a császártól, jutalmul a machiavellizmus. Mikor kibontotta, tele volt ezüst tányérokkal, billikomokkal és mindenféle más ezüst marhával.

— Mi? Hát ezzel akarok engem megalumázni? Hát nincs nekem mielőtt ennem, inonm ideháza?

Dühre lobban ő kegyelme s felrántván az ablakszárnyát, borzasztó furiában kihajigálta az összes ezüstneműket. Hiába figyelmeztette Naláczy uram.

— Ugyan ne okoskodj kegyelmed. Ha már rászolgált a német ezüstjére, hat ne csúfolj belőle polyát, mert megbotránczik rajta a járókelő szegény népség odalent.

Hanem iszen beszélhetett Naláczy uram mindaddig akármit, mig nem a legesiegtől tált alól kimosolygott egy veszekedést nagy diploma a birodalmi grófságról.

Nosza kiderült egyszeribe a Teleyi ábrázata. Eppen erre ábrázott. Bezzeg szalasztotta iziben Naláczy urat, meg a legkisebb polyátját Sándort. Hamar, hamar föl kell szedni az ezüstöt az utcáról. — Jaj, csak meg ne tudja valaki!

Mikor a fia Naláczyval visszatért, öbe hozván az ezüstöt, az apja megölelte s így szólt hozzá örömtől könnyes arccal:

— Fiam, te a mai naptól szent birodalmi gróf vagy. A becsi udvartól kaptuk ezt a nagy kitüntetést. Soha se feledd el mik lettünk.

A kis Sándor ránézett az okos, fekete szemével s azt kérdezte gyermek észsel:

— És azt elfelejtsem édes atyám, hogy mik voltunk?

Ez a fiú volt ama Teleyi Sándor gróf a ki később Tordamegye főispánját viselte. Csinos, dalias alak lett belőle, Erdélynek egyik legszebb férfa, nemes modoru, eszes és szókimondó, aki vezérserepeket vitt a pozsonyi országgyűléseken.

Annálék följegyzék 1750-ből, hogy egy

szer elnöke volt egy országgyűlési küldöttségnek mely valami hadügyi dolgot ment tárgyalni Lobkovitz hercegrehez. A herceg volt akkor a főhad parancsnok s azon felül királyi personalis, vagy miat azon időben mondták: a „király kepiben” volt. Egy szóval, remítő nagy ur.

Az osztrák főméltóságok minden időben olyan egyformák, mint a tojások. A múlt századbeli Lobkovitz éppen olyan volt, mint a múlt évtizedekben Matternich vagy Windischgrätz. — Mintha századoktól fogva örökönörökké ugyanazon egy ember intriguálna ellentünk és pöffeszkedne velünk szemben, csak a nevért és a fiziognómiáját változtatná néha-néha.

Hát mondom, nem szükséges a herceget bővebben bemutatni, olyan volt mint a többi; bizonyos fenhéjazó modorban fogadta a küldöttséget s helytén leereszkedő hangot használt. Mire gróf Teley Sándor is méltósággal emelte fel a fejét, s ugyancsak férfias büszkeséggel válaszolt a herceg ftyáló kérdéseire.

Lobkovitz sörve érezte magát az önéreztetés hang által s hátra szólt a hadsegédjének:

— A kalapot.

A hadsegéd hirtelen elhozta a háromszögletű kalapját egy asztalkáról.

— A herceg utána nyúlt és föltette a fejére.

(Majd mindjárt más hangon beszéltek ti — gondolta magában, ha megmutatom, ki vagyok I)

No ezt eltalálta. Most Teley Sándor csakugyan mindjárt más hangon kezdte.

Fogta a nyuszt prémes, köcsagtollas csereszeyesin csalmáját és ő is felcsapta a fejére.

A rendekben elhat a vér. A hercegreben felforrt. Főháborodva kiáltott fel:

— Mit cselekszik kegyelmed Teley Sándor uram?

— Azt, amit ön, uram — válaszolta Teley.

— Az isten szerelméért — sziszegte a herceg. Én a felség személyét képviselem, én most a király vagyok.

Teley nyugodt méltósággal ültött vissza.

— Én meg a nemzetet képviselem, én most az ország vagyok.

És a kalapját le nem vette, a helyett a kardját csöröentette meg egy parányit.

Ez volt talán az első és utolsó illő beszéd Bécsben, bekés időben, magyar szájból. S ezt is Teley Sándor gróf mondta, egy olyan embernek a fia, aminő Teleyi Mihály volt.

Mert ugy szokott lenni, rendezen a mamelukok nemzik a tigriseket. (Meg keil hat a mamelukokat becsulni.)

Régen tudtam már ezt a történetket, de csak most alkalmoszerű ebben a kézcsókolós világban.

Mikezát Kálmán

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

»DEBRECZEN« politikai, társadalmi és közgazdasági hírlapra.

Január 1-én új évfolyam kezdődővén, felhívjuk azon t. olvasóinkat, kiknek megrendelése lejárt, az előfizetés megújítására.

A „Debreczen” megjelenés naponként pén-tek és vasarnap kivételével

Előfizetési árak úgy helyben mint vidékre:

Egész évre 10 frt.

Félévre 5 frt.

Negyedévre 2 frt 50 kr.

Hirdetések a legutóbbi árak mellett a kiadóhivatalban vétetnek fel.

Szives bizalommal felkérjük tehát a n. é. közönséget, hogy az előfizetési pénzeket hoz- zank mielőbb beküldeni sziveskedjenek, na- hogy a lap küldésében fennakadás történjek.

Előfizetések és hirdetések a lap részére Debreczen (főpíacz, Sz. Nagy Károly-ház) Kuti- asi Imre nyomdájába küldendők. Helyben elő- fizethetni Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly urak könyvkereskedésében.

A „DEBRECZEN” kiadóhivatala.

Helyi hírek.

* Kiss Lajos országgyűlési képviselőt, tegnap d. u. 3 órákor nagy részvét mellett kísérték örök nyugalomra a főv. kepesi-uti temetőbe, a „Tigris”-szállodában volt szállásá- ról. A házán Szász Károly ref. püspök mondott rövid gyászbeszédet és imát, a temetőben ugyanúgy imádkozott. Jelen voltak a miniszterek közül Br. Fejérvári és Tre- fort, továbbá Lukács György, Beniczky és Szentgyörgyi államtitkárok, Irá- nyi Dániel és Helfy Ignác a függ. párt- ból és kívülök még igen sok képviselő. A koporsó koszorúkkal volt borítva, melyek közül legszebb volt a Tisza Kálmáné: „Tisza Kálmán, régi jó barátjának” fel- irattal. Koszorúkat küldöttek a már tegnap emlitettekön kívül az orsz. szabadelvűpárt, az északkelti vasut tisztikara és igazgatósága, Kiss Kálmán és a gyászoló rokonok sat. A koszorúk szalagjai leszedettek s a debreczeni főiskola muzeumában fogának megőriztetni.

— Megemlítjük végül, hogy a debr. szabadelvű párt külf. gyászjelentést adott ki.

* Gyilkos hírlapi kacsa. A fővárosi lapok tévesen írták, hogy a kir. tabla a hajdu-ba- gosi rablójlikossággal vádioltak közül Basa Józsejet ítélte halálra, Szegény Károlyt pedig feimentette, — a dolog — mint megirtuk — epen ellenkezőleg áll, — s ezen hírlapi kac- sának emberölés lett a következménye. midőn ugyanis Hajdu-Bagocson a fővárosi lap- kok hamis közleményeit olvasták, a legények elkezdtek gunyolni és ingerelni Basa Ká- rolyt (Basa József fiát), hogy az apját fel- fogják akasztani. Basa Károly a folytonos ingerkedés miatt annyira dühbe jött, hogy egyik gunyolódot legényt, Cs. Nagy Lajost a gyonúttötte. Basa Károly elfogatott s átadatot az illetékes bíróságnak s most a börtönben elmelkedhetik — a téves hírlapi közlemények felett!

* Aradi Gerő, a debr. színtársulat igaz- gatója, a tanács átirata beada lemondását a jövő év virágvasárnapjától átveszi az új sze- gedi színház igazgatását, melnek bérletét Aradi ur, ki már 8 évig volt egyházamban szegedi igazgató. Aradi pályáza t. ojn kívül nyerte el. Ennélfogva a debr. színház bér- letére a pályázat rövid időn kitüzetik.

* Ertesítés. A felolvasó kör holnap (szerdán) tartandó felolvasó estélyén Ajtay Sándorné urhölgy felolvasa K. Papp Miklós „Az én első szerelmem” című művét, dr. K. Rados Albert ur pedig „Kisfaludy Sándor szerelmei” című irodalomtörténeti dolgozatát. — E felolvasásra szóló jegyeket nem tagok Gölti Sándor ur gyógyosztárában kaphatnak, ugyanott aláírási ív is van letéve a körben tagokul belépni kívánók számára. A felolvasás pontban 5 órákor kezdődik. Szójk a Gyula- s kör jegyzője.

* A h.-szoboszlói korcsolya-egylet által

1886 évi január hó 9. napján a „Bika” ven- deglő nagy termében saját alapítókéjára tartandó zártkörű táncestélyre. Foghtty Já- nos elnök, Tótkés Gábor jegyző, Prihiztal Ist- ván pénztárnok. Adler Samu, Kovács György, Körner Béla, Lengyel Imre, Nagy Károly, Kremán István, Padrah Sándor, Papp Lajos, Szivos Géza bizottsági tagok. Belépő-díj szem- mélyenkit 1 frt. Családjegy 2 frt. Kezdeté 8 órákor.

* Ő év estélyén az ágost. hitv. imaház- ban az istentisztelet d. u. 5 órákor kezdő- dik. Mint értesülünk, egy férfi quartett is fog közreműködni.

* Muzeum. Mind a szeptember 25-diki, mind a november 2-diki közlésekből vété- géből kimaradt azon három darab szakértőleg kitűmött állat felmilités, melyeket Sesztina Lajos ur az északi tengeri Heiligolandból hozott és a főiskolai muzeumnak ajándékozott, nevezetesen egy Borny Fókát (Phoca vitulina) és két halat, egyik egy villanyoshal, a Torpedo Narké, másik a népiesen tengeri ördögnek nevezett Callionymus lyra. — Nov. 2 dika óta bejött Roncsi K. Sándor úrtól Nádudvarról egy nagy golyó alakú gypvaszkál (Limoni), mely Kabán egy kutatóes alkalmál hat méter mélységben találtott. Kiss Mihály gym. I. o. tanuló- tól egy darázs fészék. Sárkány Béla gym. II. o. tanulótl egy fűles ba- goly (Strix Ota). A gym. IV. oszt. tanulótl 16 frt 73 krt. taktak össze s azon megvettem egy brasíliai kalczedont, melynek drége vízzel van tele. Zöld Sándor I. real o. ta- nulótl egy 15 kros Kossuth bankjegy. Bod József gym. V. o. tanulótl egy 10 csövé- régibb szerkezetű forgópisztoly, mely a Basahalonánál találtott. Sámuel Miklós gym. I. o. tanulótl egy 30 kros Kossuth bankjegy. Bekény Gyula gym. II. o. ta- nulótl egy 1849-ki 10 kroa komáromi kormánybiztosi bankjegy. Gy. Gy. József iskolai főtűtl egy erdei ba- goly (Strix Aluco). Tóth Imre gym. I. o. tanulótl egy 15 és egy 30 kros Kossuth bankjegy. Sesztina Jenő gym. VIII. o. tanulótl egy réti örvölgyű (Circus aeru- ginosus) és egy hőlgy menyét (Mustela Erminea). Jóna István polgártól egy kecs- bak koponya. Mayerffy György gym. I. o. tanulótl gömbös jegedésű do- lomít Baryt jegenek. Buzás Lajos gym. I. o. tanulótl egy korongon készült díszítés nélküli kis urna. Poyónár Dénes állami főgyász úrtól 15 drb ásvány (8 Chaly- bit, 4 Hámatit, 2 Smaltit, 1 Quarz). Gan- pierre Károly úrtól egy nőstény vidra, a Halapról. Tóth Jánostól egy erdei ba- goly. Mayerffy Gyula gym. I. o. tanulótl 3 darab ásvány (Baryt, Sphalerit, Realgar). Szikszay Géza gym. VI. o. tanulótl egy darab Wulfeit; egy szeszélyes díszit- ményű mázocsupor vaszeggel tele rosdásodva; egy gyöngyházzal borított s ara- nyozott nyelű kétgúy kis erővilla; egy sárga réz boglár, — melyek mind a kereskedelmi és iparbank házának építése alkalmából ástak ki. Dészsi Lajos fődrasztól 15 drb ezüst és 80 ur rezéna, 3 drb 5 frtos, egy 30 kros és két 15 kros Kossuth bank- jegy. Baró György Samutól Popradról 25 drb sziklatörök. Főiskolai muzeumnak tehát ezen évben is folyvást gyámolítottat és gy- rapodott a közönség buzgó partfogása által. Ajándékképen beadoitot egész év folytán az állatmuzeumba 36 tárgy, az ásványmuzeumba 237, a régiségtárba 32 s a pénzügyteménybe 157. Azt éppen nem állítom, hogy minden tárgy szükséges és használható lett volna; de az bizonyos, hogy sok van közöttök olyan,

a mi még eddig hiányt és be, vagy éppen kiváló tud birt. Maga az a tizenegy dara met sem érdemlő apró pé- Pap József ur a m-turi lel nekük ajándékozott, Z s i királynak hűfele ezüst pénz gyűjteményüket, két fajta öt fajtá o b o l u s s a l. Az népünkben, és éltesse tov búzagságot! Ez által a ház buzgalom által lett a mi főis minden pénzalap nélkül, tud bn már most is kitűnő nemz gyen szabad ezt továbbra is ségnek nagybeszű partfogás Debreczen, 1885. decz. 24. főissalaki tanár és muzeumőr

* Sári néni. Kálónés

feivenni a mai népszimuliro divatos móta — például a „C vagy a „Kőrösi lány” — nos ióituk népszimulirovet. A nak pedig észbe jutott Ped ezimk versének refrainje: „ mikor keudet meg Sárkánua vetek” — s csuált belőle. v e t Leleményességet, drama dougát, ügyes mese szőrest ezen modera népszimulirokba jan — miat a csizma — egy nek. Almási Thamerak tegt került darabjában, a „S á r ezen chaplouszúséget látjuk rült népies alakja, egyes k nem feledeitük a mese szegén ságot. Sári néni nem valami aszony, hanem fiatal özvegy sehez nem akar nőül menni, gos végredelet értelmeben, h Ürgöi Palihoz, az ő régi k nőül, akkor a vagyon Sári ni így — nehogy haszonlesésnek log — bár Ürgöi Pali s a S szeretik egymást — azin mű a fiatal pár egybekeljen, mido tudja, hogy a végredelet el maz, akkor nem állhat többé s Ürgöi Paliak nyujta kezét Szalai Marikát pedig, kedve dár inashoz adja. A darabban mikus helyzetek nagyrésze mel len és szellemelen, — mint dóbe feulekelt kádár inas, a pofozkodás — stb, mely jelen zat tetzesét nyertek meg. a ikajai a darabnak Sómia, az s Brigitta gazdasszony, — n nem újak is, d j komikus megírva. A szerepek egy öle- zekben voltak s a szereplők i is mult, hogy megmentsék a ó mi azonban csak főlg meddi Közönség közép számmal. (K.

* „Szabo” csmegyei K

hogy eddigi szerkesztője Maur szalép s helyet Than Gyula „Társadalom” szerkesztője és mint társszerkesztők veszik a lom” ezentul is megjelölnek, és szeptordalmi tartalommal.

* Marhavásár. A mai m volt nagyon látogatott. A fe- nyar része is eltávolítottat nem voltak ellátva egészségü

* A vármegyéről. Hajdu választmánya ma ülést tartott, szep számmal voltak jelen.

* H.-Bö-zörményben Pak gármester a birtokosság penzt hatalommal lefoiglata és elvite

A „DEBRECZEN” TÁRSZÁJA.

Levél egy barátinómhöz.

Irta: K. Hegyessy Mária.

Kedves Gizellám! Sándókosan késtem a válaszsal, mert a karácsonyi szünet alkalmából akartam tartozásomat leróni. Tudod, édesem, ez azon ünnepe, mely a boldog gyermekorok szép emlékeit fölídeiri letlünk előtt, annak a boldog gyermekornak emlékeit, melyben egymásiránti rokonszenvünk felebrédt, fokozato- san erősbült és később szoros barátsággá növeledett.

Te vagy az egyedüli, édes Gizuskám, ki ragaszkodol hozzám azok közül, kikkel a zseuge gyermekkorban együtt játszottam, mivel együtt szőttem a karácsonyi tünnp-tarka örömeit és a kriszkindli ajándékok iránti remé- nyeket.

Emlékszel-e édesem, arra az időre, mi kor ábrándosra áról beszéltem, hogy ha majd színeszűn leszek s törekvésemet ezen a pályán eredmény követendi, elismerést és tet- szést ér-ek el, hogy fogsz te bámulni és csodáikozni rajtam, a távol olasz földről bejött idgen katona leányon, s emlékszel, mint ne- vettel, mint gunyolódál fölöttem, ábrándozá- somat kába reménynek, teljesíthetetlennek tüntetve föl. Megakartál győzni, hogy mind ez lehetetlen, gyermekei jó szived sugallatával a bekövetkező csalódások fájdalomtól akartál megóvni. Egy futó pillanatra elborult kedélyem ilyenkor, de alig pár perc múlva már a kriszkindlit kilitásba helyező est reménynek képez- tek csevegésünk tárgyát.

Mily nagy volt az az öröm, melylyel a kriszkindli által hozott aranyos diók és egyéb csecsebecskéket másnap egymásnak mutogattuk, elhallgatva azonban, hogy azok között szép

piros pántikával összekötött ves-zőseke is volt. Szébbeket, különlegesebbeket hozott nek- ked rendezen a kriszkindli mint nekem. Én nem irigyeltem, és te oly gyöngéd valál, hogy mindég megosztottad velem a többletet. Szer- retél, édes Gizellám, már akkor is, szerettél később, mikor gyermekkorú ábrándozásom va- lósult s a szini pályára léptem; mikor e lé- pésért annyian elfordultak tőlem, te felkeres- tetl, buzdítottál, és ha a pályaküzdés nehézsé- gei, csalódásai és szenvedései már-már elcsüg- gesztettek, neked panaszoktám, kinek másnak is panaszoktám volna, — nem értett meg senki, csak te, Gizuskám, te ki a távolból is megértettel, irtál és vigasztaltál. Leveleideink minden sora balszembémet hatott csüggedt lel- kemre, erősbültem, törekvésem megújult, ta- nultam, küzdöttem kitarással, tovább.

Fájdalmaim a teid is voltak. Örömeid- ben osztottam én is. Te férjhez mentél s sze- rető nővé, boldog anyává váltál. Boldog nő és szerencsés anya vagy, szerető férjed, az a jó ember, most már neked segít a diók és almák aranyozásában, ugy-e bár? Mily szép órák lehetnek azok, melyekben elrejtőzve gyerme- keitek előtt, egymásba közel hajolva, az ezüst- tös füzereket csüinjátok. Bárcsak segíthetnék én is ti nektek! . . .

A legnagyobb öröm lett volna rám nézve a karácsony estét körülötökben töltöni, a sok örömben veletek osztozni; de nem mehetek hívó szavadra, mely oly jól esik sziv mnek, nem mehetek, mert nekem is van ám csalá- dom, nagy és szép. Ne rázd hitetlenül fejed, mert van ám; az én családom jelenleg Arad város közönsége. Édes kötelesemnek nekem is arra töreküdi, hogy nagy családomnak az ün- nepnapok estéin szórakozást, — bár mondhat- nám — művészetet nyújtsak.

Örömmel teszem, mert ez a kedves kö- zönség törekvésemet oly jóakaró figyelemmel

kiséri, rokonszenvének annyiszor és oly szép módon ad kifejezést, érdemem felül méltat, tapsalival buzdít, annyira, hogy az a ragaszkod- das pályám iránt, az a ragaszkodás, melyet te oly jól ismerst, óriási mérvben fokozódik. Nem lehet ezt a pályát elhagyni, nem lehet annak mamoritót csübjával szakítani, oly kö- rülmények között, mint a milyenek közt most én vagyok itt, e szép város kedves közönsége közepette.

Tudd meg, kedves Gizuskám, hogy szí- vemhez és lelkeembe még nem hatott annyi buzdító taps, mint itteni szerepeim alatt, e város intelligens közönségének tapsa. Te is- merst és tudod, mily boldog vagyok, ha a pá- lyámon kifejtett törekvésemeik méltatását, csak legkisebb mérvben is észlelhetem. Elkép- zelheted tehát, hogy Aradon, hol a közönség gyengeégemet eluezi, szerény tehetségemet pedig ki nem érdemelt módon méltatja és hol a saját jóakarattal támogat — hogy itt mily boldog vagyok!

Nem hagyhatom itt, pár napra sem a közönséget, melytől nem sokára ugys meg keil válni, nem mehetek köztetek, itt tart csalá- dom. De lelkileg föltöttek leszek, különösen az ünnepe estélyén. Vigyázz az este minden zör- renésre, ha ablakodon kopogást hallasz majd, ne gondold, hogy a hidegtől, oda üzött, me- nekvést kereső kis czinege okozza azt, hanem az én szellememnek tulajdonított, a vágy szí- vemből oda sugárzik és befagyott ablakokon beakadul.

Oh ha te, édesem, mint írod, ünnepe után hozzám jönnél, és a legboldogabb halandó len- nek. Gyere augyalom, még pedig mielőbb, talán jutalomjátékom előadására.

Csókók öznével halmazok el képzelt- ben, gyermekeiddel együtt. Férjedet és a jó Andort üdvözölve, igaz híved — Mariska.

U. i. Látd, kedves Gizuskám, asszony

vagyok és es annyit jelent, hogy utóirat né- ktl nem meg a dolog. Most kezdődik a pótl- vizit, mikor már kívül vagyok az ajtón, jól tudod, ott folytatjuk a vizitét és a csevegést, ott mondogatjuk, tessék meg egy picit, csak egy pár szóra meg bejövni.” Ugy-e csodálko- zol ezen a nyomatottól levélen, kíváncsán, hogy mondjam el a történetét? Jól van tehát, Gi- zuskám, — hallgass ide. — A z u j á s g egyik tárczairója megkért — még pedig egész komoly arccsal, hogy írjak valamit hasábják, lapjuk számára. Először avettem, azt gondol- va, hogy tréfál, de mikor láttam, hogy a do- log nem tréfa, hogy komolyan beszél: zavara jöttem. Tudod drága Gizuskám, nem akartam a kérelmet visszautasítani. Épen kész voltam ezzel a levéllel és a tárczairó elfogadta. Be- lementem a tervbe, én, ki azt szoktam mon- dani, hogy a nők kezébe ép oly kevéssé kel- lene tollat és tintát adni, mint gufát vagy kést a gyermekebe. Ugy-e nem haragszol, édes Gizuskám, látd, kérlék, te csak nyersz mellette, könnyebben futhatsz át a sorokon. Én is nyerek meg vele, mert ez utóiratban még egyszer csókolhatlak.

Karácsonyi légátusok.

(Folytatás és vége.)

Azonban a légátusok a reményt még sem adták fel; gondolván, hogy nincs olyan hosz- szu aminek vége nincs, s minthogy a havazás is szünetet kezdett tartani, a pusztá méltósá- gos önepei csendjén nem messziről hallatszó kutya hangok szűrődtek át.

A hol kutya van, ott emberi lénynek is keil lenni, mert a kutya az ember szolgálá- tára rendelt állat, így tehát légátusaink is azon iránytan indultak, honnan a kutyaugatás volt hallható és nem sokára egy hóval borí- tott juhásztanya előtt állottak, melyet bornyu

nagyságu örves pásztorebek idegen vándorok ellen.

Az idegenek érkezett jelz a juhásztanya lakói mentettek sokat a hortobágyi zerberu ördözle-étől, melyek már a szetszabása körül hével fergo- tévedt vándorok előtt megnyit- lakháznak hívogató melege.

Öszbevegült haju gazda fogadta az érkezőket, azon egy-két kibőfentett szóval, mi- pusztá lakóinak természetes sa- de amely jellemvonás alatt ott sziv és indulatok melege.

— Hun koborogok ilyen a jó kutyat sem kéne kiverni? asztalfőn könyöklő gazda, ané érkezőket szives figyelemre mé- — Eltévedt légátusok va felelet.

— Isten hozta, tiszteletes mékat. Kerüljenek belől, monda zésű ember, miközben arczaán a szives vendéglátás drójeje szemere husott kalapját leve közelegett a vándorok elé. Ut Ejuje! de jól tették, hogy elte- lálták. Hé anyjuk! mivel szol- teletes légátus urameknak. J harapni valót abból a tálasból Ejuje no! be jól tették hogy Es legott csupa sziv és jószág komor lakója.

A bubos kemence padk asszony és a pusztának rejtett Juliska azonnal kifordultak nem sokára az asztalra hel- tisza teriteken, nagy öblös ná- ban kinaltatta magát a karcsó- piros soka, meg a jó fokhagy.

a mi még eddig hiányt és házagot töltött be, vagy éppen kiváló tudományos becsület birt. Maga az a tizenegy darab látszólag figyel-

* „Sári néni”. Kalósok szokást kezdnek fejezni a mai népszimulirók. Megterem egy divatos nőt — példaul a „Csicsóné” nőt,

* A „Szabócsmeggel Közlöny” jelenti, hogy eddigi szerkesztője Maurer Károly vis-

* A „Bö-zörményben Paksy Károly polgármester a birtokosság pészárát tegnap kar-

a két testület közötti viszálykodás kényszeri-

* Alttíz táncvigalom. A helybeli cs. kir. 39. gyalogezred altaszteji jóvó február hó

* Elfogott zsebmetsző. Berkly Gyula, ismert zsebmetsző, ma reggel Dobóchorné sze-

* Egyházi zene. Karácsony tünep első napján 9 orakor a helybeli róm. katolikus

* A négyzet házakban gyűjtésnek eredményéről tizedes kimutatást vettünk. I. közle-

* A városi keményesprő ipar gyakorlásáról szóló szabályrendeletet a belügymin-

* Sylvester estéje. Kelelem meglepetésben fogja résziesíteni Stark Jakab a „Ma-

Havas József, Valaki, Gaál Ferencz, Lukács Istváné, Várady Ignácze, Fried Lajosné, óv.

* Nemes taff. Mint minden évben, úgy az idén is kitétt magáért Magyar Gábor polgá-

* Baleset. Ma d. u. 2 óra után sajnos baleset történt a kiemplom előtt. Meyer gó-

* Elvesztett gyűrűk. A várad-uzcán felé a fopiaczon, egy brilliánt kövű s egy B.

* A városi keményesprő ipar gyakorlásáról szóló szabályrendeletet a belügymin-

* Legyünk mindig elővigyázók! Ha nyomást érzünk gyomrukban, vagy erős szívdobogás,

Hazánk s a külföld. — Halálozás. Nuber Sándor kir. tanácsos és beszerce-bányai kir. főigazgató meg-

— A királyi család Gödöllőn töltötte az ünnepeket; a király s királyné onnan Bécsbe utaztak és arra az esetre, ha a főváros egész-

— Öngyilkosság. Baja város és a vidék egyik legtekintélyesebb földbirtokosa, ifj. Perczel Miklós véget vetett életének egy revolver lövéssel.

— Elfogott színesző. Berlinben nagy szenzáció keltett a napokban a porosz főváros egyik legkedveltebb színeszőjének elfogata-

— Öngyilkosság. Baja város és a vidék egyik legtekintélyesebb földbirtokosa, ifj. Perczel Miklós véget vetett életének egy revolver lövéssel.

Muzsák.

A vidéki színeszet bajaival foglalkozik a fővárosi sajtó. Kessler József („Nemzet”) az igazgatók bukásának okát abban keresi,

A vidéki színeszetről és a színeszetnek irni a legvégtetesebb falra hányása a borsónak. Ez a színeszet már vagy tizenöt éve tart kongresszusokat, el kebelzeti törvények alap-

Tudniillik megalkotják a szabályt, ezt társulat megtartja, husz társulat nem tartja meg. A legközelebbi kongresszuson ez a husz megdönti a régi szabályt s alkot újat. Ezt ismét egy újabb kongresszus dönti meg s ezét ismét egy újabb. Pedig mindenik szabály annyira-menyire jó. De, persze, nem jók, a kik számára alkottatott. A vidéki színeszet oly vállalkozó igazgatók kezében van, kiknek se anyagi, se erkölcsi tökélyük nincsen olyan, a mely vállalatuknak megfelelő. Ezek nem képesek tartósan rendben (szabályok szerint) élni. Ezért bukik minden évben egy csomó szabály egy csomó direktorra legyütt.

Csak kettő lehetséges és e kettő felel meg a színeszet érdekeinek: az egyik a teljesen szabad vásár, a szabályok egyesület által nem korlátozt forgalom. Ez természetesen a szabadság minden veszedelmével is jár, de az élelmesebbnék biztosítással a boldogulást. Kényes dolog, az igaz, nem is ajánlatos, de a mostani kötétt kezd nyomorúságnál mégis többet ér. A másik mód: megfegyelmzése törvényhozás után a vidéki színeszetnek, a mely vándor természeténél és évről évre változó személyi viszonyainál fogva, valamint (annak kell neveznem a játszást) természeténél fogva is, minden más polgári foglalkozástól teljesen különbözik és ehhez képest külön intézkedés tárgya.

A fő ebben az igazgatói engedélyek kérdése, ez engedélyek feltételei, melyek egy teljes anyagi garancia nélkül ki nem adhatók; a másik az, hogy viszont az igazgatóknak garancia adassék az állomásokra nézve és vándorkedvű személyzetükkel szemben. Az egyesületi intézkedésre e két fődolgon kívül maradna még temérdek egyéb s kikérthetnek abból a hinárból, a melyben ma van a színeszetünk s melyben csak két dolog foglalkoztatja az érdeklteteket komolyan: megcsinált szabályok lerombolása és szubvenzió kéreése az országától, a mi a mai körülmények közt kidobott pénz lenne.

— A kassai színházat — mint Kassáról írják — hat pályázó közül egyhangulag Jakab Lajos nyerte el egy körűl évre.

Színház. Holnap, szerdán, bérlet páros számban adatik: „A FURCSA HÁBORÚ” Köedveltségét nyert operette Strauszról. Legközelebbi előadás: „A tésék”, életkép 5 felvonásban. Előkészületek tételnek: „A gerolsteini nagyszerűség”, operette. „A földhöz ragadt szegények”, új népszimulre.

Table with 2 columns: Station (Budapest, Szatmár, Kassa, Nánás) and Train Schedule (Departure times for Debrecen and back).

Felolós szerkesztő: Gáspár Imre. Kiadó: Kutasai Imre.

Liebig-fele huskivonat. Egyedül csak akkor valódi, ha minden nyomathat szelenczén alálrás látható. Advertisement for Liebig's extract with decorative border.

nagyságu öves pásztorebek védelmeztek az idegen vándorok ellen.

Az idegenek érkezetté jelző kutyaugatásra a juhásztanya lakói mentettek meg a légátusokat a hortobágyi cserberusok kellemetlen üdvözlésétől, melyek már a lunge köpenyek szétszabása körül hévvel forgolódtak és az eltévedt vándorok előtt megnyitá a jól írtott lakházak hivatogó melege.

Öszbevegült haju gazda komor arczzal fogadta az érkezöket, azon vadnak látszó egy-két kiböfentett szóval, mi a hortobágyi pusztá lakóinak természetes sajátsága ugyan, de amely jellemvonás alatt ott lappaug a jó szív és indulatnak melege.

— Hun kóborognak ilyen időben, midőn a jó kutyát sem kéne kiverni? Szólat meg az asztalfőn könyöklő gazda, anélkül, hogy az érkezöket szives figyelemre melláta volna.

— Eltévedt légátusok vagyunk, lón a felelet.

— Isten hozta, tiszteletes légátus uraimékat. Kérüljenek belöl, mondá a vad kinézésü ember, miközben arczzának komolyságát a szives vendéglátás derüje váltotta fel és szemere huzott kalapját leveve, tisztelettel közelgett a vándorok elé. Üjjenek le no! Ejnye! de jól tették, hogy eltevedtek és ide találtak. Hé anyjok! mivel szolgálhatnál tiszteletes légátus uraiméknak. Juliska! hamar harapni valót abból a tálasból szegényeknek Ejnye no! be jól tették hogy ide kerütek. És legott csupa szív és jószág lett a pusztá komor lakója.

A bubos kemence padkáján ülő öreg asszony és a pusztának rejtett szép virága. Juliska azonnal kifordultak a lakóházból e nem sokára az asztalra helyezett hőszintű tiszta teriteken, nagy öblös nádudvari tálaban kínáltta magát a karácsonyi kalács és a piros sonka, meg a jó fokhagymás kolbász.

Az éhes deákok nem vártak sok kínálást és miután a vendégséghez jól hozzá láttak és a csobán kézről-kézre járva éhüket és szomjukat kielégítették, a szives házigazda örömtöl ragyogó arcza meg inkább felvidult, midőn a vig deákok ajkán fekkentült a dal:

Télen nyáron pusztán az én lakásom. Dairs dal, pohár után pohár kelt és csak a kakasok hajnali kukorékolása vetett véget a pusztai mulatságnak, a hajnali édes álom után pedig István bácsi jó három csikóján röpitette be az óhái tanyáról a meleg juhász bundákba beburkolt légátusokat a kollegiumba, jutalmul azon szép népdalnak, mint a légátusok a hortobágyi pusztáson megörökítették s mely négy évtized óta a pusztá lakóinak valódi templomi éneke.

Elmult a karácsony, elmúlt a husvéti legáció is es midőn a juhnyírás ideje is elkevetkezvén, a gyapju kereskedő bevaltotta az idei gyapju termést, az óhái számadójuhász ezen szavakkal állított be az inspektor urhoz:

— Megkérem szépen ténsuramat, ezt a három aranyat, mit a zsidó fizetett a gyapjura ráadásul, azért hoztam be, küldje el a ténsuram annak a deáknak, a ki ezt a szép pásztorok nótáját csinálta.

Tompa Mihály soha szebb költői jutalmat nem kapott, mint az óhái számadó juhász három darab aranyát.

De nem is szült még költő találóbban a puszták fiainak szívéhez, mint Tompa ezen népdalában, melynek elterjesztője a debreczeni légátusok voltak.

— Negyven év óta, és negyven év múlva is ott él a pusztá lakóinak ajkain a valódi népdal: Télen nyáron pusztán az én lakásom. („Sz-g.” Kárpáti.

Nagyérdemű közönség!

Exzennel van szerencsém értesíteni, miszerint elhatároztam a raktáramon lévő felhalmozott összes

KÉSZ FÉRFI RUHÁKAT

végeladni és pedig olyképen, hogy az utolsó hónapokon elkészült ruhákat 25%-al az elkészítési áron alul, a régebbeket pedig, eltekintve az elkészítési ártól, minden áron.

Kérem méltóságuk e kedvező alkalmat felhasználni, mely alkalmat ad elegáns és finom ruhákat fél áron beszerezhetni.

Kiváló tisztelt
KRAMER J.

fűrészbő.

Debreczen, főter 1824. sz.

A végeladás készpénzfizetés mellett történik

Eddig felülmulhatatlan

MAAGER W.

sz. kir. szabadalmazott valódi tisztított

CSUKAMÁJ OLAJ.

Maager Vilmos tanártól Bécsben.

A legelső orvosi tekintélyek által megvizsgálva és jóváhagyva, könnyen emészthetősége miatt gyermekeknek különösen ajánlható, s mint természeti, legjobb tisztá és hatálósága által elismert szer, a leghathatóbb gyógyerővel bír, mell- és tüdőbajok, görvöl-, gümör, fekély, bőrkütsések, mirigybetegségek és gyengékedések ellen. Egy palack ára 1 frt Kapható valódi minőségben gyári raktáramban Bécsben Heumarkt 3. sz. valamint az osztr. birodalom

minden gyógyszerházban

és nagyobb vegyes kereskedésben.

Debreczenben, Mihalovits I. tván, Dr. Rotschnek, Vecsei Viktor, Götl Nándor gyógyszerész uraknál, valamint Ricki J. Zelmos ur fűszerkereskedésében.

Dr. Mikolasch Károly spa-nyol China bora. Legjobb szer gyomorgyengülés, laz, ideges bajok, kiállott betegség utáni gyengülés ellen. Üvege 1 frt 50 kr.

Dr. Mikolasch Károly spa-nyol China, vas-bora. Kitűnő sikerrel oly betegségeknek, melyek verszegénység vagy rossz vér által keletkeznek. Üvege 1 frt 50 kr.

Dr. Mikolasch Károly spa-nyol pepsin bora. Kitűnő szer rossz emésztés, hanyag gyomorműködés és ezekből származó bajok ellen. Üvege 1 frt 50 kr.

Dr. Mikolasch Károly spa-nyol pepton-bora. Legbiztosabb szer az organismust a gyomor működés segély bevétele nélkül erősíteni. Üvege 1 frt 50 kr.

Dr. Mikolasch Károly spa-nyol Rhabarber bora. Legjobb szer gyomor és bélhurut és más betegség ellen. Üvege 1 frt 50 kr.

Főraktár az osztr. magyar birodalomban (Galiczia és Bukovina kivételével)

MAAGER VILNOS urnál Bécs, III. Heumarkt 3.

Minden hasonló készítményekkel szemben előnyben kell részesíteni ezen labdacokot, mentesek minden ártalmas anyagtól, a legnagyobb eredménytel felhasználva az altesti szervek betegségeit, könnyen haszajtók és vertisztítók; egy gyógyszer sem kedvezőbb és a mellett egészen ártatlanabb

székrekedéseket

leküzdni a legtöbb betegségeknek e birtos forrását, a csukrázatok alakja miatt még gyermekek is szívesen veszik. Ezen labdacok egy igen megtisztelő bizonyítványt nyert, udvari tanácsos Pitha tanártól lettek kitüntetve.

Egy doboz 15 labdacot tartalmazó 15 kr. Egy henger, mely 8 doboz, tehát 120 labdacot tartalmaz, ára csak 1 frt 0. é.

ÓVÁSI! Minden doboz, a melyen a czég: gyógyszerház „zum heiligen Leopold“ nem áll és a hátsó oldalán védjegyüket nem hordja, egy hamisítvány, melynek megvételeitől a közönség óvatik. Igen figyelni kell, hogy ne egy rossz, semmi eredményt nem bíró, de épséggel ártalmas készítményt kapjanak. Határozottan kell kerülni: Neustein-féle Erzsébet labdacokat; ezek a borítékon és használati utasításon az itt látható aláírással elvannak látva. — Főraktár: Bécsben Apotheke „zum heiligen Leopold“ des Neustein Ph., Beváros, Ecke der Planken und Spiegelgasse. — Raktár Budapesten Török József gyógyz., Debreczenben Rothschnek V. Emil és Götl Nándor urak gyógyzertáiraiban.

— Főraktár: Bécsben Apotheke „zum heiligen Leopold“ des Neustein Ph., Beváros, Ecke der Planken und Spiegelgasse. — Raktár Budapesten Török József gyógyz., Debreczenben Rothschnek V. Emil és Götl Nándor urak gyógyzertáiraiban.

ENC SILLAG ANNA.

óriási hosszúságu Loreley-hajammal, mely az általam feltalált haj-növesztőkenőcs következtében, 14 hónap alatt 185 cmtr. hus.zuságot ért el és oly sűrűn nőti, hogy annak snya matt három fontot már is kikelett vágni.

Ezen haj növesztő kenőcs a leghíresebb szak-ferfiak és orvosi fakultások által elemzettetvén, nemcsak telj sen ártalmatlannak, de a maga nemében kitűnőnek is találtatott. Növeli ugyanis a hajak növesztő képességét, erősíti a haj alapot s a legbiztosabb mód a haj megtartására, valamint kopasz-fej, ritkas bajusz és haj ellen is kiünő hatásúnak bizonyult.

CSILLAG ANNA

Küldemények minden viágrészbe, az összeg előlege beküldése mellett, vagy ú átvétellel eszközöltek, Csillag et comp, Budapest, Király-utca 26. szám.

Kapható Debreczenben: Dr. Rothschnek V. Emil ur gyógyszerházban.

Ára köcsögönként 50 kr., 1 fr. és 2 frt használati utasítással.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt-kr.
Fél évre 5 frt-kr.
Negyed évre 2 frt-kr.
Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény (táplás, Vességy-és közlés), a szerkesztőségbe bérmentve küldendő.
Előfizetési helyben
FELGGDI K. LAJOS és IG. GRÁTHY KÁROLY könyv-kereskedésében és a Kisdohány-talban KUTASI IMRE könyv-nyomdájában az postabiztosan úján.

Balek-politika.

(r. e.) Azokkal a folytonos kel szemben, a melyek az osztrák nak csufoit, de lényegileg teljes trák diplomáciát lépten-nyomon Ausztriának van egy igen nag talása.

Olyasféle vigasztalás ez, a — a mesebeli nyulé, a ki vadás nekült, de mikor egy parthoz ért hogy a békák kétségbeesve ugrál szá jöttére a nagy pocelyába, i tott fel: »No hála Istennek még nálam is gyávább világon!

Ugyan ki játszaná ez idő béka szerepét Ausztriával szembe Mert Ausztria a külföld nag ságaival szemben olyan balek, a mindig vannak balekjei. Ausztria balek-politikáját (a több ízben nevetik meg) fény gitásban tüntették ki a legújabb konfliktus előzményei és most lése. Összeülnek a nagyhatalmak ben. Orosz czár, német császár magyar császár és király egymás ságos csókokat váltanak. A há r szári szövetség fennállása a világ-béke garanciájával dicse zsoldos lapok, az ellenzéki sajtó haza jövője felett kétségbeesve r a muszkával való szövetség ked ménységét. Tiszta Kálmántól és óta egy magyar miniszterelnökről kás feltenni, a kultigyek terén kozottságot; és csakugyan — T sem látszott tudni, mi készül Kr visszarad a muszka szövetség felelősségtől és (mint a bűnös, bün kikerültének esetére jó elev kodik a maga a labije felől) gát és elpárolog Osteande tenger nak hús árjához.

Jön a delegációk előtt mon beszéd; az már némi scrupulusok tett, mert csakis a német barát natközölag nyujt némi alapot, mi szövetséget csak ugy mellékesé mintha akarna is felőle valamit meg nem is.

Jön a kelet-ruméliai forradá Kelet-Ruméliának most már befé képező uniója Bolgárországgal. A gyon érzi, hogy az orosz protekc delkező Sándor fejedelem e hata tikai sakkvonása teljesen ellensz ziczióját a Balkán félszigeten. Sz verre srkenti; s mint egy poli Krispin, a kinek magának sine de lopott bőrből mégis csizmát ügyefogyottaknak: ellátja pénz hogy aztán nagyon, de nagyon i tegye a jó Milán királyt, küld hány vezérkari tiszt képében. eg a maga — hadviselési ké géből is. Milán aztán éppen barátsággal és még inkább az o dítterekkel járta meg, mert Sa lem az osztrák segedelemet nagy verte meg orosz segedelemmel k ö z v e t l e n ü l mindenestül Ausztria aztán nem tehetett egy hogy megmentett egy kis for mit már a karácsonyi hangulat korgó hideg tél kedvéért is meg Khevenhüller gróf a két had fegyverszünetre bírta rá.

Igy lett Ausztria, vagy — hát — Ausztria-Magyarország magának és Oroszországnak. Az harsogó kacaját érdemlő, igen g volt Oroszországtól, fel is ált e tria és fél Európa, hogy (Ausz dítására) megsértette Sándor f tal a Bulgáriába küldött orosz Sándort pedig degradálta az

KITÜNTETÉS
SZEGERD
éreméremmel
1876.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK FELVÁLLALTATNAK.

KITÜNTETÉS
SZÉKES-
FEHÉRVÁR
ezüstérem 1879.

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDÁJA

DEBRECZEN, Főpiacz. Sz. NAGY KÁROLY ház.

Ajánlja magát mindenféle

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK

gyors és pontos elkészítésére; elvállal:

tankönyveket, hirlapokat és folyóiratokat minden nyelven, ét- bor- és árlapokat;

diszmvéket arany- ezüst és szinnyomatban; a törvénykezéshez megkivántató

ROVATOZOTT IVEKÉT;

diszkes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászat köréhez tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközöltetnek.

A papir gyári árban számíttatik

HIRDETÉSEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő »DEBRECZEN« ez. hir-
lapban a legolcsóbban számítva közzé teszek.

KUTASI IMRE.
könyv- és könyomda-tulajdonos.

DEBRECZENBEN, FŐPIACZ, SZ. NAGY KÁROLY ház.

KITÜNTETÉS
LONDON

DISZOKLEVÉL
1871-ben.